

**Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția
00356 / 5.01.2017
și pentru admitere la publicare în volum tipărit**

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indiciilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	
Opera suspicionată (OS) Suspicious work	Opera autentică (OA) Authentic work
OS	ROȘCA, Ion Gh., NĂSTASE, Pavel, MIHAI, Florin. Information Systems Audit for University Governance in Bucharest Academy of Economic Studies. <i>Informatica Economică</i> 14(1). p.21-31. 2010.
OA	Unit EI, Britain G. Corporate governance: The new strategic imperative. Economist Intelligence Unit; p.1-25. 2002. Available at: graphics.eiu.com/files/ad_pdfs/KPMG_final.pdf . [Accessed: Jan 5, 2017].
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
p.29: 32s –p.30: 03s	p.02:01 – p.02:00
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notăția „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspicioane de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicioasă de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicioase.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicioasă, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicioase prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspicioasă se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

Corporate governance The new strategic imperative

**A white paper from the Economist Intelligence Unit
sponsored by KPMG International**

Corporate governance: The new strategic imperative was written by the Economist Intelligence Unit and sponsored by KPMG International.

The Economist Intelligence Unit bears sole responsibility for the content of the report. The Economist Intelligence Unit's editorial team conducted the interviews and online survey and wrote the report. Victor Smart was the main author. The findings and views expressed in this report do not necessarily reflect the views of KPMG International, which has sponsored this publication in the interests of promoting informed debate.

The research effort for this report comprised a number of key initiatives:

- The Economist Intelligence Unit conducted a special online survey to test the attitudes of senior executives worldwide to corporate governance. One hundred and fifteen international executives participated in the survey, which was conducted in June-July 2002; full survey results are available in an appendix to this report.
- A series of in-depth interviews were held with leading corporate and regulatory figures in July and August 2002. Executives at over 30 different institutions worldwide were interviewed from a diverse range of countries and industries.
- The Economist Intelligence Unit also undertook substantial desk research into corporate governance and transparency practices worldwide. The research effort was co-ordinated by Anthony Ray.

Our deepest thanks go to all the interviewees and survey respondents for sharing their insights on the topic.

Ten ways for a CEO to improve corporate governance

1. Schedule regular meetings of the non-executive board members from which you and the other executives are excluded. Non-executives are there to exercise “constructive dissatisfaction” with the management team. They need to discuss collectively and frankly their views about the performance of the executives, the strategic direction of the company and worries about areas where they feel inadequately briefed.

2. Explain fully how discretion has been exercised in compiling the earnings and profit figures. These are not as cut and dried as many would imagine. Assets such as brands are intangible and with financial practices such as leasing common, a lot of subtle judgments must be made about what goes on or off the balance sheet. Don't hide these, but use disclosure to win trust.

3. Initiate a risk-appetite review among non-executives. At the root of most company failures are ill-judged management decisions on risk. Non-executives need not be risk experts. But it is paramount that they understand what the company's appetite for risk is—and accept, or reject, any radical shifts.

4. Check that non-executive directors are independent. Weed out members of the controlling family or former employees who still have links to people in the company. Also raise awareness of “soft” conflicts. Are there payments or privileges such as consultancy contracts, payments to favourite charities or sponsorship of arts events that impair non-executives' ability to rock the boat?

5. Audit non-executives' performance and that of the board. The attendance record of non-executives needs to be discussed and an appraisal made of the range of specialist skills. The board should discuss annually how well it has performed.

6. Broaden and deepen disclosure on corporate websites and in annual reports. Websites should have a corporate governance section containing information such as procedures for getting a motion into a proxy ballot. The level of detail should ideally include the attendance record of non-executives at board meetings. If you have global aspirations, an English-language version must be available.

7. Lead by example, reining in a company culture that excuses cheating. Don't indulge in sharp practice yourself—others will take this as a green light for them to follow suit. If the company culture has been compromised, or if you are in an industry where loose practices on booking revenues and expenditure are sometimes tolerated, take a few high-profile decisions that signal change.

8. Find a place for the grey and cautious employee alongside the youthful and visionary one. Hiring thrusting MBAs will skew the culture towards an aggressive, individualist outlook. Balance this with some wiser, if duller heads—people who have seen booms and busts before, value probity and are not in so much of a hurry.

9. Make compensation committees independent. Corporate bosses should be prevented from selling shares in their firms while they head them. Share options should be expensed in established companies—cash-starved start-ups may need to be more flexible.

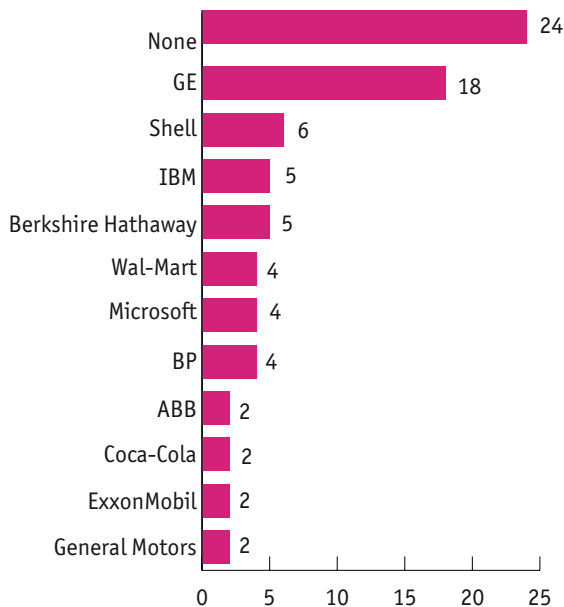
10. Don't avoid risk. No doubt corporate governance would be a lot simpler if companies were totally risk averse. But in the words of Helmut Maucher, honorary chairman of Nestlé, “You have to accept risks. Those who avoid them are taking the biggest risk of all.”

Figure 15
How many of these measures does your company implement?
 % of respondents

Source: Economist Intelligence Unit online survey, July 2002.

Figure 16
Which Fortune 500 company stands out in your view as a leader in the field of corporate governance and transparency?
 % of respondents

Source: Economist Intelligence Unit online survey, July 2002.

London

15 Regent Street
London
SW1Y 4LR1
United Kingdom
Tel: + 44 (0) 20 7830 1007
Fax: + 44 (0) 20 7830 1023
E-mail: london@eiu.com

New York

The Economist Building
111 West 57th Street
New York, NY 10019
USA
Tel: (1 212) 554 0600
Fax: (1 212) 586 0248
E-mail: newyork@eiu.com

Hong Kong

60/F Central Plaza
18 Harbour Road
Wanchai
Hong Kong
Tel: (852) 2585 3888
Fax: (852) 2802 7638
E-mail: hongkong@eiu.com

www.eiu.com

An Economist Group business

Economist Intelligence Unit

The
Economist